

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXII. De varia & vera sequela Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

autem gemina species ipsorum vitiorum. Alia enim sunt quæ nocent nobis, alia quæ proximis. Illa flagitia, ista vocantur facinora: & hæc omnia dicuntur vallis lachrymarum, quia omni fletus fluvio plangenda est vita peccatorum. De valle flagitorum ascenditur ad montem castitatis triplici continentia, membrorum, sensuum, cogitationum. In prima continentia cohibetur actus, in secunda vitatur aspectus, in tertia resecatur affectus. Item de valle facinorum ascenditur in montem innocentiae. Hic erigitur scala: *Quod tibi non vis fieri, alii ne facias.* b: & ponitur in ea triplex gradus timoris, vel eius scilicet qui patitur, ne reddit talionem: vel superioris potestatis, ne inferat ultiōrem: vel interni judicis, qui reddit unicuique secundum opera sua. Cum autem ad hunc montem ascenderint, iam iusti sunt, & ex fide vivunt: sed necesse est eos secundum Apostolum persecutionem pati.

Itaque configendiū est de monte innocentiae ad montem patientiae: & hic quoque erigitur scala triplicis gradus. Primus est Domini passio; secundus Martyrum fortitudo; tertius Præmii magnitudo. Possunt sanè gradus isti dici gradus pudoris; sicut in innocentia fuerunt gradus timoris. Et nota, quod mons iste patientiae secundum hos gradus est arduus, spinosus, aridus. Arduus propter difficultatem imitandi passionem Domini. Spinosis propter aculeos tentationum quæ multiplices sunt, damna scilicet rerum, contumeliae verborum, cruciatu corporum, in quibus sancti Martyres examinantur. Aridus propter retributionem præmiorum, quæ non in hoc sæculo speratur, sed in futuro. Post hunc montem restat ei aliis mons ascendendus, mons scilicet montium: ad quem cum pervernit, iam in eo Deus requiescit. Unde scriptum est: *Factus est in pace locus eius.* Sed & in hoc monte pacis erigitur scala charitatis, unde Dominus dicit: *Quocunque vultis ut faciant vobis homines, & vos facite illis. Volumus siquidem retribui nobis, volumus ignosci, volumus gratis dari.*

SERMO LXII.

De varia & vera sequela Christi.

Qui mihi ministrat, me sequatur. Quidam sunt qui non sequuntur Christum, sed fugiunt. Alii non sequuntur, sed præuent. Nonnulli sequuntur, sed non assequuntur. Alii vero sequuntur, & consequuntur. Non sequuntur, sed fugiunt, qui necedum peccare desistunt, de quibus scriptum est b: *Omnis qui male agit, odit lucem.* Et Prophetæ: *Ecce isti qui elongant se a te, peribunt.* Non sequuntur, sed præuent, qui magistro tuum sententiis suas præferunt. Quorum imaginem tenebat Petrus, cum pro salute nostra volentem pati Dominum increparet, dicens: *Absit a te Domine, non erit tibi hoc.* Sequuntur, sed non assequuntur, qui segniter æ remissæ agunt,

vel

Mons castitatis.

Mons innocentiae.
b vide Matt.
7.b. & Tob. 4
c 3.Tim.3.c

*Mons patientiae.**Iisque perquam aridus.**Mons pacis.*

d Psal. 75. a

e Matt. 7. b
& Tob. 4.

e Ioan. 12. d

f Ioan. 3. c
g Psal. 72. d

Vel usque ad finem non perseverantes de medio itinere revertuntur. Tali-
bus dicit Apostolus ^a: *Remissas manus, & dissipata genna erigite, & gressus*
rectos facite pedibus vestris, ut non claudicans quis erret, magis autem se-
netur. Sequuntur & consequuntur, qui viam humilitatis eius devoto men-
tis affectu perseveranter imitantur. Huiusmodi verè sequuntur Domi-
nūm. Qui mihi ministrat ^f, me sequatur, id est, me imitetur. Quo fructu?
Nū ubi sum ego, inquit, ibi sit & minister mens. Fructus itaque huius imita-
tionis, manlio est æternæ beatitudinis.

S E R M O L X X I I .

De tribus mediis recuperandæ beatitudinis à Christo præscriptis.

Qui vult venire post me, &c.

Qui vult, veniat post me, per me, ad me. Post me, quia veritas sum :
per me, quia via sum : ad me, quia vita sum. *Qui vult venire post me,*
abneget semetipsum & tollat crucem suam, & sequatur me.^a Tria proposuit
Christus Dei virtus & Dei sapientia, Angelus magni consilii, animæ ratio-
nali ad imaginem Trinitatis factæ, scilicet servitutem, vilitatem, asperita-
tem. In abnegatione sui servitus ; in toleratione crucis vilitas ; in imita-
tione Christi designatur asperitas : ut quæ per inobedientiam de statu tri-
nitatis felicitatis ceciderat, humiliata afflictione trinæ miseriæ per obedien-
tiā resurgat. Ceciderat enim à seipso, à societate Angelorum, à visione
Dei, id est, à libertate, à dignitate, à beatitudine. Audiat ergo consilium,
ut abnegando semetipsam, id est, propriam voluntatem, sui libertatem
recuperet : tollendo crucem suam, id est, carnem suam cum vitiis & con-
cupiscentiis crucifigendo, per continentia bonum recuperet societatem
Angelorum: sequendo Christum, id est, eius passionem imitando, recupe-
ret claritatis eius visionem : quia si compatimur ei, & conregnabimus ^b.

^b Rom. 8. d

S E R M O L X I V .

De pretiosa vita & morte sanctorum.

Precioſa in conſpectu Domini mors sanctorum eius.^a

^a Psal. 113. 2

Precioſam in conſpectu Domini mortem sanctorum eius facit aliquan-
do vita, aliquando cauſa, aliquando vita ſimul cum cauſa. In Con-
fessoribus qui in Domino moriuntur, facit precioſam, vita. In Martyribus,
qui pro Domino moriuntur, facit eam precioſam, aliquando ſola cauſa
aliquando cauſa pariter & vita. Et illa quidem mors precioſa eſt, quam
commendat vita: precioſior vero quam facit cauſa, precioſiffima vero
quam prævenit vita ſimul cum cauſa.

*Mors sancto-
rum tripliciter
precioſa.*

Porro tria ſunt quæ sanctam faciunt hominis vitam; vicius ſobrius, a-
etus iuſtus, ſenſus pius. *Victus ſobrius erit, si continenter, si ſocialiter, si*
obedien-<sup>Tria faciunt
hominem ſobrius</sup>